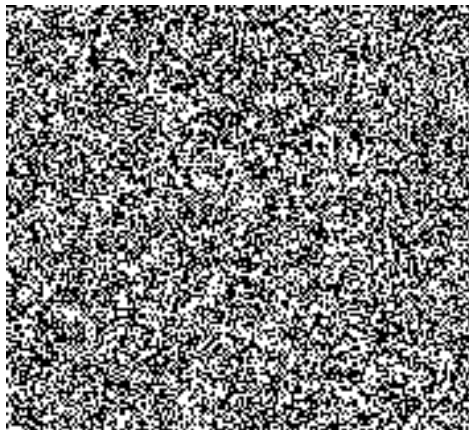

Finanční úřad pro Středočeský kraj
Na Pankráci 1685/17,19, 140 21 Praha 4

Odbor metodiky a výkonu daní
Oddělení daňového procesu I

SDĚLENÍ K ŽÁDOSTI O INFORMACE
dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím,
ve znění pozdějších předpisů

Finanční úřad pro Středočeský kraj (dále také „povinný subjekt“ dle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „InfZ“) obdržel dne 01. 04. 2023 žádost zaevidovanou pod č. j. [REDACTED] (dále jen „žádost“).

V předmětné žádosti je požadováno sdělení těchto informací:

„1. Jakým způsobem a na jaké účely byly využity daně vybrané za posledních 10 let od osoby [REDACTED]?”

2. Na jaké účty se vybrané prostředky (daně) po výběru od výše uvedené osoby převáděly?

3. Do jakých fondů se vybrané prostředky (daně) po výběru od výše uvedené osoby převáděly?”

Povinný subjekt posoudil, nakolik mu zákon ukládá a zároveň umožňuje požadované informace poskytnout.

Zákon o svobodném přístupu k informacím, který upravuje pravidla pro poskytování informací, vychází z čl. 17 Listiny základních práv a svobod (Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky). Listina základních práv a svobod v čl. 17

v odst. 1 jednak zaručuje právo na informace, ale zároveň v odst. 4 právo na informace omezuje, když uvádí, že svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Platí tak, že právo na informace není právo neomezené, ale může být zákonem omezeno za podmínek předjímaných Listinou základních práv a svobod.

Zákon o svobodném přístupu k informacím je obecnou právní normou, která zajišťuje právo veřejnosti na informace, které mají k dispozici státní orgány, orgány územní samosprávy, jakož i další subjekty, které rozhodují na základě zákona o právech a povinnostech občanů a právnických osob. Tyto povinné subjekty jsou zákonem zavázány především k tomu, aby zveřejňovaly základní a standardní informace o své činnosti automaticky tak, aby byly všeobecně přístupné. Ostatní informace, které mají k dispozici, vydají povinné subjekty na požádání žadatele, tj. každé fyzické nebo právnické osoby. Výjimkou z tohoto pravidla jsou informace, jejichž poskytnutí informační zákon výslovně vylučuje nebo v nutné míře omezuje.

Pro možné zodpovězení dotazů žadatele je nezbytné se zabývat obecnými východisky týkajícími se požadovaných skutečností.

Daň představuje transfer finančních prostředků od soukromého k veřejnému sektoru. Daň je definována jako povinná, nenávratná, zákonem určená platba do veřejného rozpočtu. Je to platba neúčelová a neekvivalentní.

Daň se pravidelně opakuje v časových intervalech (např. každoroční placení daně z příjmů) nebo je nepravidelná a platí se za určitých okolností (např. při každém převodu nemovitosti).

Neúčelovostí daně se rozumí skutečnost, že konkrétní daň v určité výši nemá financovat konkrétní vládní projekt, nýbrž že se stane součástí celkových příjmů veřejného rozpočtu, z něhož se budou financovat různé veřejné potřeby.

Neekvivalentnost pro poplatníka znamená, že nemá nárok na protihodnotu ve výši odpovídající jeho platbě.

Státní rozpočet je plán finančního hospodaření státu, obvykle na jeden rok, který zajišťuje ekonomické, sociální a politické funkce státu. Má formu zákona, který navrhuje vláda a schvaluje poslanecká sněmovna. Státní rozpočet obsahuje odhad příjmů z různých zdrojů a rozdělení výdajů do různých kapitol. Jeho prostřednictvím vláda realizuje hospodářskou politiku a uskutečňuje své programové priority. Jakmile je rozpočet schválen, je využití prostředků jednotlivých kapitol v kompetenci vlády, ministerstev a dalších institucí. Příjmy státního rozpočtu tvoří především daně, dále cla, poplatky a další příjmy. Výdaje státního rozpočtu pokrývají činnosti státu, které jsou buď dané zákonem případně ústavou (tzv. mandatorní výdaje), nebo jimiž vláda realizuje svoji politiku. Příjmy a výdaje státního rozpočtu jsou centralizovány do peněžního fondu, který soustřeďuje státní finance.

Mandatorní výdaje jsou výdaje, které má stát zákonnou povinnost zajistit (právní normy, nebo smluvní závazky). Mezi takovéto výdaje patří například: dávky důchodového pojištění, nemocenského pojištění, sociální dávky, platby státu do zdravotního pojištění, podpory v nezaměstnanosti, výdaje na dluhovou službu, výdaje na volby, odvody a příspěvky do rozpočtu EU a mezinárodních organizací, státní záruky nebo dotace na obnovitelné zdroje. Tyto výdaje většinou tvoří 50 % - 60 % celkových výdajů státu.

Ad bod 2) Žadatelem uhrazené daně z příjmů byly příjmem státního rozpočtu (podle níže uvedeného zákona podílem i příjmem rozpočtu obcí) a v případě daně z nemovitostí příjmem obce, kde se nemovitost nachází a to v souladu se zákonem č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům, ve znění pozdějších předpisů.

Převod daně z nemovitostí byl poukázán na účet obce

Do 1.7.2016

V roce 2017

Výnos daně z příjmů byl převeden v České národní bance do státního rozpočtu.

Na základě výše nastíněné systematiky fungování daňového systému a systému veřejných rozpočtů v České republice je nutné dospět k závěru, že povinný subjekt nedisponuje informacemi, které jsou uvedené bod bodem 1 a 3. Proto nelze vyžadované informace poskytnout jinak, než v obecné rovině.

